

Gadriel Vila

Sobre mi

Nascut a Barcelona el 21 de juliol de 1998, fill de mare andalusa i pare català. Sempre he viscut a Castelldefels, on he cursat primària, secundària i batxillerat. Actualment estic estudiant Investigació Privada a la Universitat de Barcelona.

Vaig sortir de l'armari com a home transsexual el primer any de carrera i durant aquests 3 anys a la Universitat de Barcelona he sigut ponent de diverses xerrades sobre Identitat de Gènere i Sexualitat a les facultats de Dret i Economia, i actualment sóc secretari de l'Associació Universitària LGBT+ *Sin Vergüenza*.

Primeres passes en política

Com la majoria de joves, la política no era una de les meves prioritats; votava quan tocava i em queixava de la situació del país, però no feia més per canviar-la. L'1 d'octubre de 2017, però, la meva visió va canviar radicalment. Ja feia temps que l'idea d'una Catalunya independent em seduïa, però aquell dia va ser el punt d'inflexió: ja no era un pensament agradable, esdevingué una necessitat, un objectiu clar.

Presentar-me com a candidat a Primàries Castelldefels està sent una oportunitat per implicar-me amb la que ha estat sempre la meva ciutat, però sobre tot per aprendre dels candidats i candidates, i dels nostres veïns.

Visió de futur

Castelldefels és una ciutat de mar i muntanya, restaurants i *xiringuitos*, una ciutat sofisticada amb barris acollidors i altament viable pels negocis d'hostaleria i turisme, entre d'altres. Els joves volem participar d'això, volem gaudir d'aquesta qualitat de vida i de tot el que Castelldefels pot oferir-nos, però l'economia ens allunya cada cop més de la nostra ciutat: els lloguers són inassequibles i no tenim una representació a l'ajuntament amb la qual ens sentim identificats.

Tot això, junt amb l'apatia pròpia del jovent en general envers la política i la comunitat, fan difícil un moviment jove amb força. Encara i així vull fer una crida als joves que no donem per perdut el somni de quedar-nos, per fer-nos sentir primer hem de fer soroll. Penso que un bon referent és el soroll que vam fer al barri de Can Bou l'1 d'octubre, quan defensar el nostre dret de vot ens va fer sortir de casa i fer costat a tots els adults i gent gran amb els que en el dia a dia no trobem quasi coses en comú. És aquest sentiment de pertinença el que vull recuperar, perquè els joves de Castelldefels en som el futur i hem de començar a creure'ns-ho i treballar per una ciutat que ens inclogui en tots els àmbits.

Igual que la joventut és inherent a la meva edat, la meva identitat de gènere i la meva sexualitat ho són a la meva persona, per això crec necessari incloure també la comunitat LGBT+ en aquesta visió de futur.

Durant tot el mes de juny de 2018 i amb motiu de la celebració de l'Orgull LGBT+, Castelldefels va vestir-se d'arc de sant Martí; van penjar-se banderes, i van pintar-se bancs i passos de vianants. És quelcom del que estic molt orgullós i que agraeixo immensament, però també agrairia una inclusió *real* del nostre col·lectiu.

Parlo de tallers de formació per a professionals de l'educació, la seguretat i la sanitat per evitar situacions de discriminació o situacions incòmodes derivades de la desinformació. Parlo d'actualitzar les xerrades sobre educació sexual per fer-les inclusives i més completes. Parlo de donar eines als joves per que puguin ser ells mateixos sense cap tipus de por ni vergonya.

Està molt bé sentir-se acceptat i estimat durant un mes, però encara està millor sentir-se així tot l'any.

Ara per ara aquests desitjos poden semblar disbarats, però en el marc d'una República Catalana jove i diversa no semblen tant inabastables.